

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Margarita Evangelica

Essche, Nicolas van

Coloniae, 1545

de via vnitua præparatio. 11

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49323](#)

L I B E R   IIII.

Secundū verbū scilicet (Hodie mecum eris in p̄-
radiso) oībus tuis benefactoribus, dando illis,
quā latroni dedit, vitā æternā. Per tertū verbū
(Mulier ecce filius tuus) intercedēte piissima ma-
tre sua, misereat tuis parētibus, fratribus, sorori-
bus, & amicis spiritualibus & carnalibus, tibi-
que cōmissis. Per quartū (Deus meus vt qd me
de.) oībus afflictis, captiuis, & tēratis, anteq̄ desi-
ciāt. Per quintū verbū (Sítio) oībus in pectō mor-
tali viuētibus, quorū salutē tātopere sitiuit, vt ci-
to se corrigāt. Per sextū (Cōsummatū est) oībus
iustis ne cadāt, sed proficiāt, & bene cōsumman-
tur. Per septimū (Pater in manus tuas) subueni-
at oībus in articulo mortis laborantibus, & fi-
delibus defunctis. Oībus deniq̄ superioribus &
inferioribus, ecclesiasticis et secularibus viris et
fœminis, virginib. & viduis, vt Deus det oībus
viuis suā gratiā, et defunctis regem æternā, amē

Vt quis Deo recōciliatus per viā purgati-
uam, et excoctus per viam illuminati-
uam, secure ascendere possit per viam vs-
nitiuam.

Cap.   XI.

VIA vnitiuia est, qua q̄s bene purgatus &
illuminatus, vnitur creatori suo amore pu-
rissimo, propter suam solam bonitatem,
absque ullo respectu proprij commodi, vt dicit
Psalmista: Quid mihi est in cœlo, & a te qd vo-
lui super terram? Ad hanc viam requiritur inti-
ma recollectio, seu introuersio tui ab exteriori-
bus ad interiora, ab infimis ad summa, a tem-
poralibus ad æterna. Et quod eleues mentem
tuam in Deum, excludens omnes vanitates ter-
renarum creaturarum, easque velut muscas a
te repel-

MARGARITAE EVANG.

te repellas, quoties redierint, toto corde a rebus
creatris auerso & in Deū conuerso: & quod sis in
virtutib⁹ omnibus bene fundatus, concupisē
tijs quoq⁹ carnis, & oculorum, & superbia vit⁹
mortuus, custodiens internum cum Deo silenti-
um, & exteriora quæq⁹, tanquam in somnijs oc-
currissent, contemnens. Et quod dilectio & inten-
tio tua sit purissima & impermixta, nihil nisi
Deum querens, & reputans illum tibi sufficien-
super omne visibile, imaginabile & desiderabi-
le. Et serues amorosam vunionem cum eo, om-
nia eius iudicia, omnia facta, omnesq⁹ doctrinas
eius cum summa reuerentia amplectendo. Re-
quiritur etiam, vt eius perfectiones frequenter ad
memoriam reducas, illisq⁹ ineime cōgratuleris.
Et quamuis Dei perfectiones innumeræ sint, ta-
men communiter tres occurunt, in quibus tu
um affectum excitare debes, dicendo: O domi-
ne mi amantissime congratulor tibi, quia tu es
potentissimus: nō quod mihi in hoc bene sit, sed
quia tu tam felix sis. Neminem enim times, nulli
us indiges, nemo te superare potest, nemo tibi re-
sistere, nullus dæmon, nullus aduersarius. Et de
hoc in primis gaudeo. O domine congratulor ti-
bi, quia tu es sapientissimus. In teipso enim cla-
cer bona & mala, præterita, præsentia & futura,
actualia & possibilia, temporalia & æterna, mu-
tabilia immutabiliter, & contingentia infallibil-
iter. Et hoc totum est perfectionis tuae, quia ne-
mo te decipere potest, nihilq⁹ te latet. O domine
congratulor tibi, quia tu es summe bonus, hoc
est, summæ perfectionis, quia immutabiliter es
bonus

L I B E R   I I I I .

bonus, & ita bonus, quod quicquam te melius cogitari non potest, neq; dignius, neq; nobilius: & quicquid bonitatis in creaturis inuenitur, hoc ipse de tua bonitate participant. Deinde dic orationem sequentem affectu dulciter inflammato & ignito: O domine mi dilectissime, tu es amor meus, honor meus, &c. Et sic tandem optata impetrabis, si contempto tædio constanter perseueraueris.

Meditationes perfectionum Dei per VII. hebdomadæ ferias. Cap. XII.

SE D quoniam utile est incipientem habere aliqua puncta vel verba, per quæ suscitetur affectum suum, affabiliter alloquendo dominum in oratione distinguemus hic per ferias, nonnullas meditationes de perfectionibus & iudicibus diuinis, in quibus discas gustare, quæ dulcis est dominus. ¶ Feria secunda edito signo sanctæ crucis, & inuocato diuino auxilio, recollectoq; spiritu, assumas personam filij vel sponsæ, & dicas: Congratulor tibi pater & domine mi dilectissime, quia tu es autor essendi, hoc est, alpha & o, principium & finis omnis essentiæ, de quo sic ait quidam:

Huius in arbitrio pendent mortalia quæq;,
Qui solus cunctis contulit esse suum.

Qui facit & reficit, creat atq; creata gubernat,
Cuius idem posse quod velle, nec velle minus habet.

Congratulor igitur tibi in tua perfectione essendi, quia tuum esse est perfectissimum esse. Non enim potes cogitari non esse: quia si tu non essem, nihil esset. Deinde, quia a nullo alio habes esse. Et quia omne quod est, a te habet esse.

OO   ¶ Con-